

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Amruševa 2/II

32. P-1744/2015

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu toga suda Biserki Pavičić, u pravnoj stvari tužitelja: DRAGUTIN KECERIN, Poljanica Bistranska, Poljanička 64, OIB:48926374060, zastupanog po punomoćnici Marini Tolj, odvjetnici u Zagrebu, Jurjevska 10, protiv tuženika: KECERIN GRADNJA d.o.o. u stečaju, Poljanica Bistranska, Poljanička 64, OIB: 53701242895, zastupanog po odvjetnicima iz OD Leko i partneri iz Zagreba, Domagojeva 18, radi: 823.000,00 kn, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 24. siječnja 2018. i objavljene presude dana 01. ožujka 2018. godine

p r e s u d i o j e :

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja u iznosu od 823.000,00 kn kao vjerovnika I višeg isplatnog reda te je tuženik dužan platiti parnični trošak."

2. Odbacuje se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanim potraživanje s naslova pripadajućih kamata na prijavljenu, gore označenu, tražbinu, kao vjerovnika nižeg isplatnog reda"

3. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu 47.606,25 kn u roku 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.
4. Odbija se tuženik sa daljnjim zahtjevom za trošak u iznosu od 4.456,25 kn.

Obrazloženje

Nesporno je između stranaka da je Trgovački sud u Zagrebu dana 17. 04. 2015. otvorio stečajni postupak nad društvom Kecerin gradnja d.o.o. iz Poljanice Bistranske, Poljanička 64 pod brojem St-78/15 te je dana 16.06.2015. na ispitnom ročištu u cijelosti osporena tražbina ovdje tužitelja u iznosu od 823.000,00 kn po osnovu plaće i naknada iz radnog odnosa.

Nesporno je da je tužitelj, kao vjerovnik, u zakonom predviđenom roku podnio tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine kao vjerovnika I višeg isplatnog reda i zahtjev za priznanje kamata na ovaj iznos, kao vjerovnik nižeg isplatnog reda.

Sporno je da li je zahtjev tužitelja osnovan.

Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik dužnika, prije stečaja, od kojeg potražuje neisplaćenu plaću za razdoblje od 02. mjeseca 2007. godine do otvaranja stečajnog postupka, a u ukupnom iznosu od 823.000,00 kn. Tvrdi da je stečajni upravitelj njegovu prijavu osporio iz razloga jer da uz prijavu nije priložio obračun plaća, a što nije mogao učiniti jer da se sva dokumentacija nalazi kod stečajnog upravitelja.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava zahtjev u cijelosti iz razloga što tužitelj nije dostavio uz prijavu obračun plaće iz koje bi proizlazilo njegovo potraživanje, a bivši zakonski zastupnik stečajnog dužnika nije dostavio stečajnom upravitelju dokumentaciju koja bi se odnosila na razdoblje poslije 2010. godine, a iz dostupnih podataka je moguće zaključiti da stečajni dužnik nije niti vodio poslovne knjige od 2011. godine.

Stečajni upravitelj smatra da je tužitelj bio samo u formalnom radnom odnosu u trgovačkom društvu i to kao jedini član društva, dok je jedini član uprave bio njegov ujak Damir Kecerin.

Tuženik je naknadno istakao i prigovor zastare potraživanja za period preko tri godine prije otvaranja stečajnog postupka.

Sud je proveo dokaze uvidom u Prijavu tražbine tužitelja u stečajni postupak, u Odluku stečajnog upravitelja o otkazu ugovora o radu, u podatke Ministarstva financija, Porezne uprave, Ispostave Zaprešić, te saslušanjem stečajnog upravitelja, dok tužitelj nije saslušan, iako je uredno pozvan radi saslušanja na dva ročišta.

Uvidom u Prijavu tražbine tužitelja u stečajnom postupku sud je utvrdio da je u prijavi od 27.05.2015. tužitelj prijavio svoje potraživanje iz radnog odnosa i to kao neisplaćenu plaću u visini od 4.200,00 kn mjesečno za 98 mjeseci, a obračunatu u bruto iznosu, sa svim davanjima, jer da je radio na radnom mjestu poslovođe. Prijavio je i potraživanje po osnovu kamata na ovaj iznos.

Uvidom u Odluku stečajnog upravitelja o otkazu ugovora o radu od 11.05.2015. utvrđeno je da je tužitelju otkazan ugovor o radu kao zaposleniku na radnom mjestu poslovođe radi otvaranja stečajnog postupka.

Sud nije mogao izvršiti uvid u Ugovor o radu jer ovakav ugovor tužitelj nije dostavio, a niti je stečajni upravitelj utvrdio da doista fizički postoji zaključen ugovor o radu.

Uvidom u podatke pribavljene od Ministarstva financija –Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Zaprešić, sud je utvrdio da porezni obveznik – Kecerin gradnja d.o.o. nije dostavljao podatke o iznosima zaduživanja plaća koje je bio dužan isplaćivati djelatnicima i to za razdoblje od 2010. godine do otvaranja stečaja, kontinuirano, već samo djelomično. Iz podataka informacijskog sustava Porezne uprave za 2010. godinu prema IP obrascima vidljivo je da su zaposlenici tuženika bili Kecerin Dragutin, Kecerin Zdenko, Loborec Mijo i Škender Nikola, za koje su označene plaće u neto i bruto iznosima te iznosi doprinosa i poreza iz plaća i na plaće. Za 2011. godinu pa do otvaranja stečaja ne postoje IP obrasci.

Iz stanja računa poreznog obveznika – tuženika sud je utvrdio da tuženik nije podmirivao poreze i prireze na dohodak od nesamostalnog rada od 07. mjeseca 2006. godine, po kojem je ostalo dugovanje od preko 297.000,00 kn 2015. godine, da na isti način nije plaćao doprinose za mirovinsko osiguranje temeljem IND.KAP.ŠT s osnova rada, po kojem osnov je ostalo dugovanje od preko 239.000,00 kn, doprinose za MO- za osiguranike po osnovu rada, po kojima je ostalo potraživanje preko 857.000,00 kn, doprinose za mirovinsko osiguranje na tem. gen. solid. temeljem radnog odnosa i doprinose za ZO – za osiguranike po osnovu rada po kojem je ostalo dugovanje od preko 820.000,00 kn i doprinose za ZO zašt. zdr. na radu sa dugom od preko 27.0000,00 kn te doprinosi za zapošljavanje od preko 93.000,00 kn.

Prema podacima HZMO-a za tužitelja ne postoje podaci o iznosima osnovice koja služi za ostvarivanje prava iz mirovinskog osiguranja od 2010. godine.

U ovom postupku sud nije proveo dokaz saslušanjem tužitelja, ali je u drugom postupku, kojeg vodi ovaj sud pod brojem P-1745/15 povodom tužbe tužitelja Zdenka Kecerina protiv istog tuženika, proveden dokaz saslušanjem Zdenka Kecerina (otac ovdje tužitelja), na okolnosti poslovanja stečajnog dužnika. Zdenko Kecerin naveo je da je kod tuženika bio poslovođa, da je osnivač tvrtke Kecerin gradnja bio njegov sin Dragutin Kecerin – u ovom postupku tužitelj, a da je stvarni osnivač tvrtke bio njegov otac, također Dragutin Kecerin (djed ovdje tužitelja). Isto tako je naveo da je Damir Kecerin – njegov brat, bio direktor tuženika, iako nije bio zaposlen kod tuženika jer je imao svoj obrt. Isti je iskazao da je tvrtka radila, te su isplaćivane plaće do kraja 2007. godine, a zadnji posao koji je tvrtka imala bilo je čišćenje snijega po angažmanu Zagrebačkih cesta, koji je vršen do 03. mjeseca 2008. i koji nije plaćen. Za neplaćeni posao vodio se i postupak u kojem je stečajnom dužniku pravomoćno dosuđen jedan dio za izvršeni posao, a koji je isplaćen prije pokretanja stečajnog postupka.

Temeljem ovako navedenih činjenica sud utvrđuje da je tuženik bio obiteljska tvrtka, u kojoj se poslovalo do početka 2008. godine, da je knjigovodstvo vođeno po Dragutinu Kecerinu (starijem) i to djelomično, te da ne postoji uredna dokumentacija o poslovanju društva.

Nedvojbeno je, stoga, da društvo ne posluje od početka 2008. godine.

S obzirom da je tužitelj u stečajnom postupku zatražio isplatu plaće od 2007. godine do otvaranja stečaja, to je njegov tužbeni zahtjev neosnovan.

Naime, odredbama važećeg Zakona o radu (NN 137/04, 149/09, 61/11, 82/12, 73/13,), koji je bio na snazi u periodu za koji tužitelj potražuje isplatu plaće, temeljem odredbe čl. 90 st. 1, određeno je da se plaća isplaćuje nakon obavljenog rada, a po čl. 91 poslodavac je dužan prilikom isplate plaće, naknade plaće ili otpremnine, radniku uručiti obračun iz kojeg je vidljivo kako je utvrđen iznos plaće, naknade plaće ili otpremnine. Ako poslodavac na dan dospelosti ne isplati (15-og dana u narednom mjesecu za prethodni mjesec) ili ih ne isplati u cijelosti, dužan je do kraja mjeseca u kojem je dospjela isplata radniku uručiti obračun iznosa koji mu je dužan isplatiti. Ovakav obračun predstavlja ovršnu ispravu.

Iz zakonskih odredbi nedvojbeno je da se plaća isplaćuje pojedinom zaposlenom radniku nakon obavljenog rada. Kako iz cjelokupnih podataka u spisu nedvojbeno proizlazi da tuženik kao tvrtka nije poslovaao od početka 2008. godine, to rad nije izvršen, pa ni tužitelj, a ni ostali zaposlenici (radi se o bliskim i rodbinski povezanim osobama) nisu ostvarili pravo na plaću. Da se nije poslovalo vidi se i iz podataka Porezne uprave da nisu plaćani nikakvi doprinosi koje je tuženik, kao pravna osoba, morao plaćati za pojedine djelatnike i to već od 2006. godine do otvaranja stečaja.

Potraživanje za kamatu, koju tužitelj potražuje kao potraživanje nižeg isplatnog reda, je preuranjeno iz razloga što e prema odredbi čl. 257 st. 5 Zakona o stečajnom postupku (NN 71/15), tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju samo na poseban poziv suda, a koje su tražbine nižeg isplatnog reda, određeno je čl. 139 istog Zakona.

Valjalo je, stoga, potraživanje za navedene kamate odbaciti kao preuranjeno.

Prigovor tuženika zastari potraživanja je osnovan. Zastara navedenog potraživanja nastupa u roku od pet godina po općem zastarnom roku, računajući od dana otvaranja stečaja unatrag. To znači da su potraživanja tužitelja u zastari do 16.04.2010.

Radi svega gore navedenog tužitelja je valjalo odbiti a tužbenim zahtjevom, odnosno utvrditi da nije osnovano potraživanje tužitelj u stečajnom postupku.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a po kojem je tužitelj dužan tužitelju naknaditi stvarno nastali i nužno potrebni trošak za zastupanje pod odvjetniku u skladu sa važećom Odvjetničkom tarifom (NN 142/12 i 103/14).

Po čl. 155 tuženiku se priznaje trošak sastava odgovora na tužbu u punom iznosu Tarife temeljem Tbr.8/1 i zastupanja na ročištima 29.01.2016., 11.10. 2017. i 24. 01. 2018. po Tbr. 9/1 u iznosu od 8.230,00 kn po radnji te trošak zastupanja na ročištu 11.10. 2017. po Tbr. 9/2 od 4.165,00 kn (50% Tarife radi odgode), a što je ukupno 38.085,00 kn. Na ovaj iznos pripada mu pravo na PDV po Tbr. 42 što je ukupno priznati trošak iz stavka 3 izreke.

Preostali trošak (do zatraženih 52.062,50 kn) nije opravdan ni osnovan i odnosi se , osim ne priznatog dijela troška za zastupanje na gore navedenom ročištu, i na trošak ročišta za objavu presude, s obzirom na postojanje e-oglasne ploče i manjeg troška PDV-a.

U Zagrebu, 01. ožujka 2018. godine

Sudac
Biserka Pavičić v.r.

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana po primitku ove presude, a ulaže se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik:
Željka Rončević